

‘अग्निमाणवकयोः’ । शुक्लपटयोस्तु नात्यन्तं भेदप्रतीतिः । तस्मादेवमादिषु शुद्धैव लक्षणा ।

व्यङ्ग्यस्य गूढागूढत्वाद्विधा स्युः फललक्षणाः ॥ १० ॥

प्रयोजने या अष्टभेदा लक्षणा दर्शितास्ताः प्रयोजनरूपव्यङ्ग्यस्य गूढागूढतया प्रत्येकं द्विधा भूत्वा षोडश भेदाः । तत्र गूढः; वाक्यार्थ-भावनापरिपक्वबुद्धिविभवमात्रवेद्यः । यथा—‘उपकृतं बहु तत्र—’

शुक्लगुणवान्पटः शुक्लगुणाद्भिन्न इति शक्यलक्ष्ययोः समवायो भासते, न तथा अग्निर्माणवक इत्यत्र लक्षणाजन्यबोधात्प्राक् शक्यलक्ष्ययोः सादृश्यसंबन्धो भासते । किंतु सादृश्यबोधाभिप्रायबोधानन्तरमेवात्यन्तिकभेदप्रतीतिः संभवति । तस्याश्च सादृश्यातिशयबोधाभिप्रायबोधसहकृतेनाभेदारोपेण स्थगनमनुत्पत्तिरेवोपचारः । न त्वभेदारोप इत्यर्थः । अत्यन्तपदव्यावृत्तिमाह—शुक्लपटयोरिति । नात्यन्तं भेदप्रतीतिरिति । अत्र कृदभिहितभावस्यापि विशेषणस्यात्यन्तमित्यस्य कर्मत्व-क्लीबत्वे ‘अपृथग्रूपक्रियाविशेषणस्य कर्मत्वं क्लीबत्वं च’ इति सूत्रस्थस्यापृथग्रूपेत्यादेर्नञ्युक्तमनित्यमिति न्यायेन व्यभिचारात् । अत्र भेदप्रतीतेः समवायाख्यशब्द-शक्यसंबन्धावगाहनात्त्यात्यन्तिकत्वमित्यभिप्रायः । ननु गौणलक्षणातो रूपकालंकारस्य को भेदः, रूपकालंकारेऽप्यभेदारोपानन्तरं सादृश्यबोधस्यानुभवसिद्धत्वादिति चेद्, रूपकेऽभेदारोपात्प्रागपि सादृश्यप्रतीतिः संभवति । गौणलक्षणायां तु पश्चादेव, सादृश्यप्रतीत्योः कारणवैलक्षण्यादपि वैलक्षण्यं संभवति । ‘आरोप्यमाणस्य प्राङ्निर्देशे हि गौणलक्षणाप्रयोगवाक्यम्, पश्चाद्निर्देशे रूपकप्रयोगवाक्यमिति नियमः’ इति केचित् । ‘गौडेन्द्रं कण्टकं शोधयति’ इति गौणलक्षणोदाहरणं ‘राजति व्योमकासारे राजहंसः सुधाकरः’ इति रूपकोदाहरणं ददतो ग्रन्थकृतस्तत्राभिमतमिति मन्तव्यम् । प्रयोजनलक्षणाया द्वैविध्यमाह—व्यङ्ग्यस्येति । बुद्धेर्विभवः सूक्ष्मविषयगामित्वेनातिशयः । उपकृतमिति । अत्र वक्तृतात्पर्यरूपाया लक्षणायाः

१. ‘प्रत्येकं गूढव्यङ्ग्यतयाऽगूढव्यङ्ग्यतया च द्वैविध्यात्षोडशभेदाः’ ग. २. “मुखं विकसितं सितं वक्षितवक्त्रिमेषितं समुच्छलितविभ्रमा गतिरपास्तसंस्था मतिः । उरो मुकुलितस्तनं जघनं मंसवन्धोद्धुरं बतेन्दुवदनातनौ तरुणिमोद्गमो मोदते ॥” मुखं विकसितमित्यादि । बतेत्याश्चर्ये । इन्दुवदनातनौ चन्द्रमुक्षीशरीरे तरुणिमोद्गमस्तारुण्यमादुर्भावो मोदते । वृद्धिं यातीत्यर्थः । तमेव मोदनप्रकारमाह—मुखमित्यादिना । विकसितमितिति । विकसितं च तत्सितं चेति विकसितमितम् । विकसित्वं हि कुसुमधर्मः । स च सितेऽनुपपन्नः । यस्तु विकसति स सच्छायो भवतीति विकसितशब्दो बाधितविकासमुख्यार्थः सन्सच्छायत्वसादृश्यात्सितं लक्ष्यगृह्यत्वसुरमित्वादिप्रयोजनसहस्रं व्यनक्ति । वक्षितवक्त्रिमिति । वक्षित आयत्तीकृतो वक्त्रिमा येन तद्वक्षितवक्त्रिम । अत्र वशीकरणं चेतनधर्मः । स च वक्त्रिमणि अनुपपन्नः । यो हि यस्य वशो भवति स तस्यायत्तो भवति । वक्षितशब्दो बाधितमुख्यार्थ आयत्तत्वादिसादृश्याद्वक्त्रिमाणं लक्ष्यस्तदनुसरणत्वादिप्रयोजनं व्यञ्जयति । समुच्छलितविभ्रमा गतिरिति । समुच्छलिता उन्नता विभ्रमा यस्यां सा समुच्छलितविभ्रमा । अत्र समुच्छलनं जलादेर्धर्मः । स च विभ्रमेऽनुपपन्नः । यस्तु समुच्छलति स उत्कल्लोलो भवतीति समुच्छलन-